

LEGUJABB.

GÖRZ: A király tegnap meglátogatta az olasz fronton Jenő főherceg és Boroevics hadseregcsoportját.

BERLIN: A Vossische Zeitung írja: Londoni antant diplomáciai körökből közlik, hogy az oroszok a párisi konferencián a béke kérdését, mint főpontot öhajítják tárgyalni. Ezt Amerika és Franciaország ellenézni fogja, ezért állítólag előzetes titkos megbeszéléseket tartanak, hogy a kérdést rendezzék.

FRANKFURT: A Frankfurter Zeitung írja: Az antant megköszönte Kínának azt az ajánlatát, hogy Európába katonai segítséget küldjön. Az ajánlatot nem fogadták el, kijelentették, hogy megelégszenek a jó szándékkal is.

GENF: Clemenceaut a szenátus és a párisi angol és olasz nagykövetek támogatják. Ha Clemenceau lesz a miniszterelnök, a kabinet 12 tagból fog állni és a külügy-miniszter Brisson lesz.

STOCKHOLM: Tegnap óta Franciaország és Pétervár között szünetel a táviróforgalom. Kerülő utakon érkezett hírekből megállapítható, hogy a polgárháború kiterjedt az egész orosz birodalomra és most öt kormánya van az országnak.

A Berlingske Tidende haperandái levelezője írja: Kerenszki szombaton éjszaka Gacsina, Carszkojeszeló és Kázán városokat elfoglalta, ezután parlamentereket küldött ki, hogy a bolsevikiek adják meg magukat. A tárgyalások vasárnapig tartottak, de eredménytelenek maradtak. Minthogy a bolsevikiek felhasználták a huzavonát arra, hogy a város védelmét megszerezzék, a tárgyalások folytán Kerenszki sokat veszített befolyásából a polgári pártok előtt és eljátszott politikai szerepét.

BERLIN: Luganoból táviratozzák, hogy ottan megerősítik azt a hirt, hogy a pápa újabb békeközvetítésre készül. A pápát nagyon lesújtotta Olaszország válsága és a teljes katasztrófa megelőzése céljából legközelebb konkrét javaslatot fog tenni a hadviselő feleknek.

ZÜRICH: A Corriere della Sera írja: Az orosz hatalom jelenlegi birtokosainak békemanifesztációja nem szolgálhat okul arra, hogy Olaszország megváltoztassa eddigi felszabadító politikáját.

Esti hivatalos jelentések.

BERLIN, november 15. A Wolff-ügynökség jelenti: Nyugaton, keleten nem történt különös esemény.

A Brenta-völgy mindkét oldalán való hegységben csapataink harcok között előre-törnek.

SAJTÓHADISZÁLLÁS, november 15. Conrád tábornagy hadseregcsoportja további előrenyomulást tett a Sugana-völgyben.

Török hivatalos jelentés.

Konstantinápoly, november 15. A főhadiszállás közli november 14-én: *Színi front:* A tűzérési és gyalogsági harcok tovább folynak. A többi frontról nincs jelentős hír.

Nyolcvan vagon városi tűzifa.

— Balogh tanácsnok nyilatkozata. —

(Saját tudósítónktól.) A szerdai közgyűlésen történt, amint erről a *Délmagyarországi* csütörtöki számában beszámolt, hogy a színház helyáremelési kérvénye fölötti vitában a törvényhatóság egyik tagja csodálkozásának adott kifejezést, hogy amikor a város egyik milliókkal rendelkező iparvállalatának 80 vagon fát engedett át beszerzési árban, akkor a színházon 12.000 koronát kíván keresni. Erre a vádra, ami a szenáció erejével kívánt hatni, a polgármester azt válaszolta, hogy az ügyet haladéktalanul megvizsgálja.

A *Délmagyarország* egyik munkatársa csütörtökön felkereste a közlelmezési üzem vezetőjét: Balogh Károly városi tanácsnokot, aki már két hét óta betegen fekszik a lakásán és megkérte, adna felvilágosítást a 80 vagon fa eladása ügyében. A tanácsnok ur a következőkben volt szíves a kívánt felvilágosítást megadni:

— A Kenderfonógyárnak már tavaly is szereztem és adtam fát a közlelmezési hivatal után a munkások és alkalmazottak részére. Ezenkívül szalonnát, zsírt és mindenemü olyan élelmi cikket, amely beszerezhető volt és amelyet a gyár alkalmazottjai részére kért és köteles voltam kiszolgáltatni. Adnom kellett, mert a *miniszteri rendelet* úgy szól, hogy a katonai felügyelet alatt álló üzemek munkásai első sorban elégítendő ki a közlelmezési hivatal által. És azért is adtam, mert a gyár által kapott és ily módon a fejkvóta arányában a munkásai között szétosztott áruk részleges eladási munkájától a közlelmezési hivatal meg volt kímélve. De nemcsak a Kendergyárnak, hanem más gyárnak is adtam a város közlelmezési üzeméből mindazt, amit kért és amivel rendelkezünk.

— Ennek az esztendőnek az elején ismételtén arra kért a Kendergyár, hogy a munkásai részére 80 vagon fát szerezzen be. Amikor a favétel-kötések megtörténtek, a Kendergyár vezetősége kérte, hogy a fának vételárát a körlevél alapján állapítsam meg, hogy az esedékes összeget a közlelmezési hivatal pénztárába befizethesse. A megejtett kalkuláció után megállapítottam, hogy a fa mibe került a városnak és miután az összeget nekünk azonnal be kellett fizetnünk, az összegnek átlagosan számított kamatát és költségeinket hozzászámítva, megállapítottam azt az összeget, melynek lefizetése ellenében a Kendergyár alkalmazottai részére a fa vagononként átvehető. Tudni kell azonban, hogy a Kendergyár a kitermelő telepen vette át a fát és az ő költségére történt a fa idehozatala és kifutározása. A 80 vagon fa árát a Kenderfonógyár a pénztárunkba befizette.

— Betegségem előtt, ha jól emlékszem, 25 vagon fát kapott a Kendergyár, a munkásai és alkalmazottai részére és pedig azért annyit, mert a Nasici r. t. nem szállított többet. Még ma is 700 vagonnal adósunk.

— A Kendergyáron kívül egy esetben fordultak hozzám mintegy 100 vagon faért, azonban ezt a kérelmet nem teljesítettem, mert a kérést indokolatlannak találtam. Egyes kereskedők ismételésre kértek tőlem fát, azonban ezt a kérelmet sem teljesíthettem,

mert a város tanácsa elrendelte, hogy a város háztartásának faszükségletét a közlelmezési hivatal elégítse ki. Ekkor pedig a vonatárlatok már beálltak és a városi faterálen levő készlet csak éppen arra volt elég, hogy a városnak átmeneti szükséglete kielégíthető legyen.

— Amint már említettem, nemcsak a Kendergyárnak, de más gyárnak is szolgálta álltam, így többek között az ujszegedi kendergyárnak, amelynek — amikor és amit a munkásai, vagy alkalmazottai részére kért és ha készlettel rendelkezünk, készséggel adtam, ami egyenesen kötelességem is volt. Juliusban a Központtól zsirpótlásra alkalmas margarint szerezünk be, mintegy 5—6 mmázsát. A közönséget hirdetés után értesítettem, hogy margarin kapható, de négy hét leforgása alatt csak néhány kiló kelt el. Nehogy az üzem nyakán maradjon a margarin, a meglevő készletet felkínáltam az ujszegedi kenderipargyárnak, amely munkásai részére örömmel vette át a megmaradt készletet.

— Ha jól emlékszem, decemberben történt, hogy a zsidó Szent-egylet előjárósága felkeresett és kért, hogy a zsidó iskolák részére adjak olcsó fát. Miután az előző évi vételünk akkor még leszállítás alatt volt, vagononként 526 koronáért adtam 3—4 vagon fát. Akinek kellett, vagy akinek a rendelet értelmében kötelességem volt adni, annak adtam, de akinek adtam, az a tisztos polgári hasznót a közlelmezési üzem részére meg is fizette.

— Csodálkozom azon, ha bárki egy percig is azt gondolta, hogy a jelen esetben vizsgálatra alkalmas alap van. Én tudtam, hogy mi a közvagyonnak a kezelési rendje és módja. Ez alapon s a legközelebbi ellenőrzés mellett végzem feladatomat és ha ez egyesek érdekét nem elégíti ki, arról nem tehetek, mert nekem nem az a feladat, hogy egyeseknek, hanem hogy a köz érdekét elégítsem ki. Bármiképpen, bármikor minden irányu felvilágosítást megadunk, vagy a szükséges hiteles aktákat rendelkezésre bocsátjuk. Semmi irányban sincs okunk titkolódnia.

— Ennyi mindaz, — végezte be a tanácsnok ur felvilágosítását — amit a szenációsnak hitt 80 vagon fa ügyében mondhatok. Ismétlem, szereztem a Kendergyárnak 80 vagon fát, amelyből jó, ha eddig egy harmadát megkapta, de ha a közlelmezési hivatalnak nem is volt rajta nagy haszna, olyan, mint az árdragítóknak, vagy másoknak szokott lenni, valamennyi azonban volt, ezt az üzletet sem csináltuk tehát nyereség nélkül.

Ebben az ügyben egyébként szakértő helyről ma a következő sorokat kaptuk: Érdekes, hogy a sajtó és a közönség nagy része minden felvetett kereskedelmi ügyben panamát lát. Pedig a közlelmezési hivatal által a Szegedi Kenderfonógyárnak eladott 80 vagon fa igen tisztia ügy és szociális szempontból dicéretes valami. Csak örülni kellene annak, hogy a szegedi munkások egy része olcsó tüzelőanyaghoz jut. Ebben az ügyben a polgármester urnak vaimi kevés kideríteni valója lesz és csak sajnálatos, hogy